

Ètica republicana contra la impunitat

written by Àlex Romaguera | 28 de març de 2017

La casualitat ha volgut que aquests dies es dirimeixin als tribunals el Cas Palau i el Cas Pretòria. Dos causes en les quals compareixen figures de la generació que ha retingut el poder a la Catalunya autonòmica i a qui s'acusa de diversos delictes en l'exercici de la funció pública. Mentre el Cas Palau haurà d'escatir el presumpte finançament irregular de l'antiga Convergència a través de comissions provinents de contractes d'obra pública que arribaven a la històrica institució cultural, el Cas Pretòria determinarà l'abast de la trama que va permetre a càrrecs del PSC i factòtums del pujolisme enriquir-se de forma il·lícita mitjançant operacions urbanístiques a diferents municipis del cinturó barcelonès.

Més enllà del que se'n derivi en termes penals, totes dues causes tenen el valor de despullar el model de governança que ha caracteritzat el nostre país des de la fi del franquisme fins a l'actualitat, durant el qual la classe política i les elits extractives han utilitzat el poder per bescanviar-se favors en benefici propi.

Si bé el Cas Treball a Catalunya, el Cas Fabra al País Valencià o el Cas Palma Arena a les Illes, entre molts altres, ja posaven de manifest el desviament de cabals públics per engreixar les butxaques d'empresaris, partits i dirigents polítics, els darrers contenciosos ens situen davant d'una pràctica sistèmica i sistemàtica nascuda amb el règim del 78. Un marc amb reminiscències franquistes en què la cultura de la cobdícia i la partitocràcia ha prevalgut davant la meritocràcia, propiciant xarxes clientelars i el saqueig dels recursos en detriment de les necessitats de la majoria social.

Davant aquest esquema blindat amb aforaments, indults i

amnisties a defraudadors, ens trobem en la disjuntiva històrica de construir una nova realitat sobre bases radicalment democràtiques. No sols en quan al seu disseny institucional, on la transparència i la participació haurien de regir l'activitat pública; també un model de governança que avantposi l'economia social i els béns comuns a l'economia especulativa que ha laminat el nostre patrimoni ecològic i material.

Es tracta, finalment, d'enderrocar el sistema de privilegis forjat en l'autonomisme, per crear un espai sobirà fonamentat en l'equitat, la justícia i l'ètica republicana. Perquè al capdavall, com deia l'enyorat Xavier Vinader, la lluita contra la corrupció és principalment "un combat ètic, polític i democràtic".